

- 4** Kritiske spørgsmål til formanden
- 6** Det amerikanske Margin Protection Program bliver dyrere end forventet
- 9** Eneste vej til højere afregning er via lavere udbud
- 12** Prisen på foderplanen rykker på bundlinjen
- 15** 3-i-1 løsning til besætningsmanagement
- 16** 20, 30 og 350 køer i Polen
- 21** Større bedrifter stiller større krav til IT-struktur og internet
- 22** Tvangsfusion mellem DMK og DOC
- 24** Nyt 3D-kamera kan måle huld på køerne
- 27** Malketeknik fra Kolding bliver koncept i Kina
- 28** Trekantet pattegummi giver gode resultater
- 31** Markedet sejler i en sø af europæisk mælk
- 32** Et sjældent syn
- 35** 2015 bød på mange aktiviteter
- 39** Clostridierne huserer stadig blandt køerne
- 43** Tegn på clostridieinfektion
- 44** Valutakursmodellens skævhed
- 47** Bytteforholdet stadig langt under ligevægt
- 48** Tilskudsmuligheder for mælkeproducenter
- 50** Nyheder Europa
- 52** Ny sensorteknologi overvåger celletallet i hver tredje malkning
- 54** Nye firmamedlemmer
- 56** Nyheder Verden
- 59** Endelig oprandt dagen
- 60** Udvikling i afregningspriser
- 62** Frivillig produktionsreduktion er ikke tilstrækkeligt

23. årgang 2016

Udgiver

Landsforeningen af Danske Mælkeproducenter (LDM)

Ansvarshavende

Gdr. Kjartan Poulsen

Kontroversielle og debatskabende indlæg er et udtryk for den skriven- des egen holdning, og ikke nødven- digvis et udtryk for LDM's linje.

Annoncer

Søren Ankersen · Tlf. 40855979

Layout

mus og co · www.musogco.dk

Tryk

Johansen Grafisk

Danmarks smukkeste ko, en rødbroget Holstein nr. 1933 fra Martin Christensen i Sunds, har fået sit eget frimærke
Foto: PostNord Danmark

Leder

Af Kjartan Poulsen,
formand for LDM

Hvem skal nu betale?

Ja, hvem skal betale for den gæld, som landbruget tydeligvis ikke selv kan betale? Der er flere måder at komme af med regningen på.

Staten kan give tilskud til landbruget. Det vil sende regningen videre til skatteyderne. Muligheden er til stede, ikke mindst efter EU's seneste tilladelse til at øge de nationale støtteordninger yderligere, men sandsynligheden for, at finansministeren bruger den løsning i Danmark er lig nul.

Vi kan lade konkurser rydde op i gælden. Det vil i væsentlig udstrækning sende gælden videre til bankerne og lidt til kreditforeningerne. Kreditforeningerne spreder regningen ud på deres låntagere og især landbruget i form af højere bidragssatser, og bankerne sender regningen videre til deres udlån- skunder som højere rentemarginal, og indlånere får lavere rente.

Vi kan sende regningen til forbrugerne i form af højere priser på varerne. Det er vel egentlig den løsning, vi producenter helst ser, men det vil kræve en tilpasning af udbuddet i forhold til efterspørgslen, sådan fungerer et marked, og så er vi knap så enige i branchen længere.

Inde i bladet er det beregnet, hvor meget en EU-baseret ophørsordning vil kunne hjælpe, og hvad det vil koste. Ikke overraskende er det en god forretning, selv hvis mælkeproducenterne selv skal betale for at få fjernet noget mælk fra markedet.

Det ændrer dog ikke på, at der stadig er mange, som giver udtryk for, at de hellere ser markedet

klare sig selv. Det er imidlertid noget forstyrrende, når de største tilhængere af det frie marked er dem, som ikke har penge i klemme. Endnu i hvert fald.

Det er lidt ligesom med sygdom, jo mere syg man bliver, og jo mindre håbet er, jo mere interesserer man sig for alternative løsninger. Og her er det på sin plads at tilføje, at LDM's indsats i videst muligt omfang skal være til gavn for dem, som betaler kontingent. LDM har ingen ideologiske kæpheste eller hellige køer at pleje, vi koncentrerer os om de danske mælkeproducenter, som betaler foreningens drift.

Alle verdens mælkeproducenter lider for tiden, men de danske mest. Vi ser konkurser i omfang og størrelse, som er ukendt i det øvrige Europa. Derfor er det på tide, at vi får taget fat omkring ondets rod, og ondet er for stort udbud, og roden er overproduktion, og det er den, vi skal have fjernet i EU.

Pinen skal ikke trækkes ud med intervention og eksportkreditter og tilskud til at finde nye markeder, det er kun EU-embedsmænd og mejeridirektører, der kan finde sammen om den dagsorden. Vi andre ville være bedre tjent med en ophørsordning, som kan motivere de næste par års ophørsbesætninger til at fremskynde deres beslutning og slagte køerne nu. På den måde får vi sendt regningen ud til forbrugerne som en højere pris på varerne, og ja, vi får sendt en del af regningen til udlandet, så det danske samfund ikke skal bære hele byrden.